

HOMENATGE ALS TERRASSENCS ASSASSINATS PER LES TROPES BORBÒNIQUES DE FELIP V EL SETEMBRE DE 1713

MANIFEST

El juliol de **1713** les tropes de Felip V iniciaven el setge a Barcelona, la capital de Catalunya. Situem-nos:

50 anys abans, el **7 de novembre** de 1659 amb el Tractat dels Pirineus perdiem els territoris nord-catalans.

6 anys abans, el **25 d'abril** de 1707 a la Batalla d'Almansa les tropes de Felip V derroten les de l'arxiduc Carles d'Àustria, i Castella ocupa el Regne de València per dret de conquesta, d'aquí allò de "*Quan el mal ve d'Almansa, a tots alcança*"

1 any després, l'**11 de setembre** de 1714 cau Barcelona per la força de les armes i comença l'ocupació del país que aviat farà 300 anys que patim amb atacs a la nostre llengua i a la nostra terra.

Moltes pàgines s'han escrit sobre el coratge de Barcelona durant tot l'any que patí aquest setge, però ben poques sobre el sacrifici de moltes altres viles i pobles en defensa de les llibertats i institucions catalanes.

Dos mesos després d'iniciar-se el setge barceloní, un poderós destacament borbònic format per quatre o cinc mil homes i comandat pel mariscal Feliciano de Bracamonte arribava a les portes de la vila de Terrassa. Tenia ordres d'esclafar de forma exemplar tota localitat lleial a la causa austriacista. Aquella mateixa nit del 3 al 4 de setembre de 1713 les tropes borbòniques passaven la nostra vila per les armes.

Mentre alguns terrassencs defensaven amb honor i valentia la ciutat, bona part de la població trobava com a lloc de refugi i resistència l'interior del convent de Sant Francesc.

L'endemà al matí l'espectacle a la localitat era desolador: moltes cases havien estat saquejades, un centenar s'havien esfondrat consumides per les flames i una vintena de terrassencs jeien pels carrers de la vila assassinats a mans dels assaltants.

En la lluita per defensar les nostres llibertats van destacar:

Pere de Brichfeus i Terns, batlle de Terrassa, que va participar en la Junta de Braços com a membre del Braç Militar, anomenat coronel de cavalleria sota les ordres d'Antoni Desvalls.

Francesc Busquets i Pujol, de Can Mitjans, que va participar en la Junta de Braços com a membre del Braç Reial, nomenat coronel d'infanteria sota les ordres del Marquès de Poal.

Andreu Joan Rico, personatge influent, mig filòsof, clau en la resistència de la vila.

Francesc Boada i Parellada, de la casa pairal de Can Boada del Pi, va ser obligat a exiliar-se de Catalunya.

Pere de Torrella, de la Quadra-cartoixa de Vallparadís, president del Braç Militar, també va ser un dels molts repressaliats.

Un document recuperat de l'Arxiu de la Parròquia del Sant Esperit fa relació de les persones, avantpassats nostres, que van morir lluitant pels nostres drets, són els següents:

Francesc Janer, fuster

Pere Ramoneda, oller

Sebastià Forment, oller

Pau Bufí, teixidor de lli

Altre Pau Bufí, fill del sobredit, també teixidor de lli

Joseph Bastart, jove, adroguer, fill de Joseph Bastart, candeler de cera i de Madrona Matas

Valentí Trullàs, pagès

Jaume Prasega, teixidor de llana

Franco Montaner, jove, cirurgià

Perejoan Font, pagès

Josep Gorina, assaonador

Antoni Gall, pagès

Josep Oliu, pagès

Jaume Bugunyà, fill de Joseph Bugunyà

Joan Vidal, pagès.

Un minyó d'Anton Serralt d'uns vuit anys

A tots ells, i a les persones que al llarg de la nostra història han lluitat per la llibertat nacional, volem retre homenatge i recuperar-les a la memòria col·lectiva, perquè la seva lluita tingui continuïtat, i tot junts aconseguim que la nació catalana esdevingui sobirana per dret, i pel bé dels nostres fills i filles.

Així doncs, la lluita continua, els atacs contra la nostra llengua i el nostre país esdevenen encara situacions habituals retornant-nos a posicions gairebé pre-democràtiques que haurien d'estar superades.

Si a més afegim la crisi econòmica i la incertesa pel futur no se'ns presenten uns anys gaire optimistes mentre no vulguem decidir. Les consultes sobre la independència van obrir un camí que hauríem de poder fer realitat amb normalitat, i Terrassa no en va ser una excepció.

Així doncs, avui recordem als terrassencs i terrassenques que van ser fidels al seu país i a les seves institucions; avui homenatgem als patriotes que van perdre fins i tot la vida per defensar la seva ciutat i el seu país.

Com diu el poeta Salvador Espriu:

“Ara digueu, ens mantindrem fidels per sempre més al servei d'aquest poble.”

Terrassa, 4 de setembre de 2011

VISCA CATALUNYA LLIURE !!!